

מסורת הש"ס

6) [ג]ל דמילת... 7) [ד]מילת דמילת... 8) [ה]מילת דמילת... 9) [ו]מילת דמילת... 10) [ז]מילת דמילת... 11) [ח]מילת דמילת... 12) [ט]מילת דמילת... 13) [י]מילת דמילת... 14) [יא]מילת דמילת... 15) [יב]מילת דמילת... 16) [יג]מילת דמילת... 17) [יד]מילת דמילת... 18) [טו]מילת דמילת... 19) [טז]מילת דמילת... 20) [יז]מילת דמילת... 21) [יח]מילת דמילת... 22) [יט]מילת דמילת... 23) [כ]מילת דמילת... 24) [כא]מילת דמילת... 25) [כב]מילת דמילת... 26) [כג]מילת דמילת... 27) [כד]מילת דמילת... 28) [כה]מילת דמילת... 29) [כו]מילת דמילת... 30) [כז]מילת דמילת... 31) [כח]מילת דמילת... 32) [כט]מילת דמילת... 33) [ל]מילת דמילת...

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

קב"ה

עין משפט
גד מצוה

עד א מיי פ"ז מהלכות
טומאה אלוהין הלכות
ט ופקח מחמסם
ק"ה ב מיי פ"ז שם הלכות
ג ופס"ד הלכות ח'
ג מיי שם פ"ז הלכות
ק"ד ד מיי פ"ז שם הלכות
ט:

ואם לאו, חכירו טורח ובע"פ שנוגעין זה בזה אין שלשי עושה רביעי במרומה. ונבי טבול יום תנינא לה (א) וצמטת יומא (ב) וק' ע' : מוחלטת השיטה. כאן החליף ר"מ שיעמו אכל צעלמא ס"ל אחוה הבין ואין גדול עולה עמו הרי הוא כמיהו ומדקאמר רבי יוחנן הכי ש"מ דס"ל דכאוחו בקטן ואין גדול עולה עמו קא מילפגי: ומהדר הש"ס ומאי קשיא. ליה לרבי יוחנן דלמא אע"ג דמיקל ר"מ בטבול יום ש"הוא טומאה דרבנן) ממחרת הוא בטומאה חמורה: **טניא רבי אומר.** מירוצא הוא כלומר הא מני רבי דלא שני ליה: **אחד טבול יום ואחד שאר טומאות.** אין חילוק בגניעתם בהקרייה בצאר טומאות גניעה היא בטבול יום נמי גניעה: **לדברי רבי דלא שני ליה.** החליף ר"מ שיעמו ודעה כל היכא הדיא גניעה בטבול יום היא גניעה בטבול יום שיעמו והא שמעינן לר"מ דמתמיין דאע"ג דאין גדול עולה עמו חמור הוא: **רבה אמר ביש די להכשר.** כי היכי דילפינן די לטומאה גריש פסקין (דף ק"ט). קמילפגי ודכ"ע צבמה נעשית די לנכר: **בכשר קודם המשכה קמילפגי.** ודכ"ע יש די לטומאה ולהכשר אלא שחטטה קודם שחטב להאכילו לעוד כוכבים וקדקס הכשר למשכה ר"ש סבר כיון דבשעת הכשר אחי לאו נר קנולי טומאה הוא דקמתי לאו לאכילה קאי שאף לנן נה אסור הוא הכשר נמי לא מקבל: **חלב.** אין דרכו לאוכלו בכפרים מפני שהסם מועט ויש להם כשר העם לזורק שיוקן אכל בכריסם רבנה מרובה ואין להם כשר לכל הזורק אוכלין אותו ע"י הדחק. א"נ משום הכי אין דרכו לאוכלו בכפרים משום דענינים הם אכל בני כריס שהם עשירים אוכלין אותו: **הוכשר בשחיטה.** ואע"ג דקדקס הכשר למשכה: **עלוש.** עשש שקורין קרשפיל"ח: **שילקטן.** לנהמה והוכשרו והא"כ נמלק עליהם לחרס לריכין הכשר שני מפני שקדקס הכשר למשכה ו'ור"מ סבר לה כי היכי דל"ר עקיבא מעיקרא מאכל צבמה אינו מקבל טומאה ודכ"ע אין די להכשר אכל יש די להכשר על האבר והאיר ליה די דאין מהם נעשית: ע' ואין גדול עולה עמו כפי כמורו וכושינן דס' פ"ה שחטטה לה די להביט: **א** (א) שבעצין לפי שחחרת ויונקת מן הגוף הנוטה: **ב** (ב) דבעצין אוכל שאחת יכול להאכילו: **ג** (ג) ואע"ג דאמרין בפ' המביא תיין אילין בארין ונוטפו:

גליון הש"ס

גם צריכות הבשר שני.
עין מה דף ג' ע"א חו"ט
ד"ה שבעצין: ר"ש ח"ו
וידבר וכו' שהיה בסומא
דרבנן. תמה לי הא ע"י
הוא טומא דלוייתא לסתול
מרומה נעשית. עין שוטח
דף מה ונתוס' עם הו"ל
לר"י ומה דע"י ק'ש
טומאה ור"ע גדול:

הגהות הב"ח

8) ר"ש ד"ה ואם לאו
וכי כמ"י יומא. ר"ב אין זה
מתקמא יומא וי"ל דהוא
טרי וי"ל במסכת טבול יום
פ"ג מ"א:

רבי מאיר אומר אם אחוה בקטן וגדול עולה עמו. ה"ג בכפרים וכפ"י ר"מ וצמטת טבול יום (פ"ג מ"ח) אינו כן גדרסקין ר"מ אומר אם אחוה גדול וקטן עולה עמו הרי הוא כמיהו רבי יהודה אומר אם אחוה בקטן וגדול עולה עמו הרי הוא כמיהו ולתקן גירסא תימה מאי פריך הכא דר"מ דר"מ שאלו מסמכר לפרש דר' יוחנן דלמך בלחוח נקטין ואין גדול עולה עמו אליבא דר"מ לאו דוקא אלא גם הקטן אין עולה עם הגדול דלא משמע הכי:
בהמה בחייה מהו שתעשה די פ"א. ממה מאי מצעיא ליה אי משום דצהמה בחייה לאו צמ קנולי טומאה היא כל דיות שבעול נמי לא מקבל טומאה אלא שמכנסות ומוליות טומאה רי"ל דלא דמי לשאר דיות דמאי דלא מקבלי טומאה משום שאין אוכל אכל בעלי חיים כי נמי הו אוכל כגון נן פקועה איכא למי"ד פרק צבמה המקשה (לעיל דף ע"ה). דלא מקבל טומאה: **קישורו שנשעה בעצין והגרייה ויצאת חוץ לעצין טהורה.** ואע"ג י' דלמך פסק המביא גג (גיטין כ"ג) אילן בלחך ונוטפו המם מרובה יעקבו זמקוס העיקר נטפה צמזמה לארץ כמר עיקרו אוליין חמם מרובה יעקבו זמקוס העיקר אכל עיקרו בעצין אין יעקב השרשים מרובה ואין הנופות ויונקות מן העצין: **אלא** המטא במותא וההטור בהרהרו. ואע"ג דבעצין נקוד אמרינן בהלכות (שבת כ"ה) ולנתי שמעון הו כמחזק לענין הכשר זרעין ומקמתא הוא הדין לענין אכל הכא ע"י מה שיואל לחון לא יהא מזה שבעצין כמחזק:
הרי אמרו המשתחוה לחצי רלעת אברה בעי רבי יירא מהו שתעשה די לחברתה. לפי שני שנקוטרתם דמנענא ליה אי היא חליה שלא השתחוה לה די להוליא טומאה או לא כלום נעשה די אוכל לאוכל אחר או לא ממה דכבולה שמעתי מוכח לאוכל נעשה די לאוכל לקמן כוליא של נבלה חלצה נעשה החלץ די לכוליא ולעיל נמי לא פליגי אלא צבמה אם נעשית די לנכר משום שהצבמה דבר גדול ואינה ראויה להיות די אכל אם היו שוין הצבמה והאבר היא די לכ"ע ועוד אמאי נקט דלעת ליכתי בשמי חמיות צער המדוקקן צעור ונטמאה אחת מהן צרק ואין לומר נמי דבדלעת מחוברת איירי והאי טמא מירי דהוא ארשור וקא מצעיא ליה אי הו די ארץ להוליא טומאה כיון שהוא מחובר דמנענא ליה גקישות שנטעה בעצין דלמתי אמאי נקט דלעת לימא המשחמה לחי אילן ונראה כשון ראשון שפירש דנקוטרתם דבעי אם נגע שרץ בחי' שהשתחוה אם נעשית די לתי' האחר הואיל ואין ראוי לקבל טומאה לר"ש דלמך אוכל שאין יכול להאכילו לאחרי שני אוכל ולא דמי לשאר דיות דהסם אין מקבלות טומאה לפי שאין ראיות לאכילה ועץ צעלמא הן אכל הכא אוכל גמור הוא אכל דבר אחר גורם לו שאין ראוי להאכילו לאחרי כדפרשית לעיל גבי צבמה בחייה מהו כ"י: **מרו**

שיטה מקובצת

8) רב פפא אמר בהכשר
ר"ב עי' חו"ט בכורות דף
י ע"א ד"ה נבלת להמה:
9) דתניא אמר רבי יהודה:
10) תנינא לה בפ"י טבול
יום חו"ט: ד' התליף ר"מ
שיטתו דאמר כל היכא
דרואי: 11) שילקטן להמה
והכשרו ראוב"י וכו'. ר"ב
כ"א בפירוש ב"י שילקטן
למאכל בהמה והוכשרו
אין מקבל טומאה: ועליו
שילקטן והדיוח למאכל
בהמה גריש' דהוא כיון
ועשה בהן הוצאת מן
העפר ההלש עם השמיים
כ"י שיהו ימים להאכיל
להמה ואת"כ נמלק
עליהם וכו'. כן כתוב
בפירושים ישנים ונראה
דהוינו מהדורא קמא:
12) ר"מ ס"ל דכשפירא כי
הכי וכו'. וז"ב בפירוש
ישנים כ"י כמובר ור"ש סבר
לה כמורה דקמתי מאכל
בהמה אינו מקבל טומאה
ואתו הכשר אינו מועיל
עו שיוכשר עם אחת
הסיד: 13) אינו מכשיר דרם
חללים: 14) ר"ב אין די
להכשר אלא יש די להכשר
האי אבר ליה ליה די דאין
בהמה נעשית: 15) ואין
גדול עולה עמו אפי' אפי'
כמורו וכושינן דס' פ"ה
שחטטה לה די להביט:
16) שבעצין לפי שחחרת
ויונקת מן הגוף הנוטה:
17) דבעצין אוכל שאחת
יכול להאכילו: 18) ואע"ג
דאמרין בפ' המביא תיין
אילין בארין ונוטפו:

רבי מאיר אומר אם אחוה בקטן וגדול עולה עמו. ה"ג בכפרים וכפ"י ר"מ וצמטת טבול יום (פ"ג מ"ח) אינו כן גדרסקין ר"מ אומר אם אחוה גדול וקטן עולה עמו הרי הוא כמיהו רבי יהודה אומר אם אחוה בקטן וגדול עולה עמו הרי הוא כמיהו ולתקן גירסא תימה מאי פריך הכא דר"מ דר"מ שאלו מסמכר לפרש דר' יוחנן דלמך בלחוח נקטין ואין גדול עולה עמו אליבא דר"מ לאו דוקא אלא גם הקטן אין עולה עם הגדול דלא משמע הכי:
בהמה בחייה מהו שתעשה די פ"א. ממה מאי מצעיא ליה אי משום דצהמה בחייה לאו צמ קנולי טומאה היא כל דיות שבעול נמי לא מקבל טומאה אלא שמכנסות ומוליות טומאה רי"ל דלא דמי לשאר דיות דמאי דלא מקבלי טומאה משום שאין אוכל אכל בעלי חיים כי נמי הו אוכל כגון נן פקועה איכא למי"ד פרק צבמה המקשה (לעיל דף ע"ה). דלא מקבל טומאה: **קישורו שנשעה בעצין והגרייה ויצאת חוץ לעצין טהורה.** ואע"ג י' דלמך פסק המביא גג (גיטין כ"ג) אילן בלחך ונוטפו המם מרובה יעקבו זמקוס העיקר נטפה צמזמה לארץ כמר עיקרו אוליין חמם מרובה יעקבו זמקוס העיקר אכל עיקרו בעצין אין יעקב השרשים מרובה ואין הנופות ויונקות מן העצין: **אלא** המטא במותא וההטור בהרהרו. ואע"ג דבעצין נקוד אמרינן בהלכות (שבת כ"ה) ולנתי שמעון הו כמחזק לענין הכשר זרעין ומקמתא הוא הדין לענין אכל הכא ע"י מה שיואל לחון לא יהא מזה שבעצין כמחזק:
הרי אמרו המשתחוה לחצי רלעת אברה בעי רבי יירא מהו שתעשה די לחברתה. לפי שני שנקוטרתם דמנענא ליה אי היא חליה שלא השתחוה לה די להוליא טומאה או לא כלום נעשה די אוכל לאוכל אחר או לא ממה דכבולה שמעתי מוכח לאוכל נעשה די לאוכל לקמן כוליא של נבלה חלצה נעשה החלץ די לכוליא ולעיל נמי לא פליגי אלא צבמה אם נעשית די לנכר משום שהצבמה דבר גדול ואינה ראויה להיות די אכל אם היו שוין הצבמה והאבר היא די לכ"ע ועוד אמאי נקט דלעת ליכתי בשמי חמיות צער המדוקקן צעור ונטמאה אחת מהן צרק ואין לומר נמי דבדלעת מחוברת איירי והאי טמא מירי דהוא ארשור וקא מצעיא ליה אי הו די ארץ להוליא טומאה כיון שהוא מחובר דמנענא ליה גקישות שנטעה בעצין דלמתי אמאי נקט דלעת לימא המשחמה לחי אילן ונראה כשון ראשון שפירש דנקוטרתם דבעי אם נגע שרץ בחי' שהשתחוה אם נעשית די לתי' האחר הואיל ואין ראוי לקבל טומאה לר"ש דלמך אוכל שאין יכול להאכילו לאחרי שני אוכל ולא דמי לשאר דיות דהסם אין מקבלות טומאה לפי שאין ראיות לאכילה ועץ צעלמא הן אכל הכא אוכל גמור הוא אכל דבר אחר גורם לו שאין ראוי להאכילו לאחרי כדפרשית לעיל גבי צבמה בחייה מהו כ"י: **מרו**

רבי מאיר אומר אם אחוה בקטן וגדול עולה עמו. ה"ג בכפרים וכפ"י ר"מ וצמטת טבול יום (פ"ג מ"ח) אינו כן גדרסקין ר"מ אומר אם אחוה גדול וקטן עולה עמו הרי הוא כמיהו רבי יהודה אומר אם אחוה בקטן וגדול עולה עמו הרי הוא כמיהו ולתקן גירסא תימה מאי פריך הכא דר"מ דר"מ שאלו מסמכר לפרש דר' יוחנן דלמך בלחוח נקטין ואין גדול עולה עמו אליבא דר"מ לאו דוקא אלא גם הקטן אין עולה עם הגדול דלא משמע הכי:
בהמה בחייה מהו שתעשה די פ"א. ממה מאי מצעיא ליה אי משום דצהמה בחייה לאו צמ קנולי טומאה היא כל דיות שבעול נמי לא מקבל טומאה אלא שמכנסות ומוליות טומאה רי"ל דלא דמי לשאר דיות דמאי דלא מקבלי טומאה משום שאין אוכל אכל בעלי חיים כי נמי הו אוכל כגון נן פקועה איכא למי"ד פרק צבמה המקשה (לעיל דף ע"ה). דלא מקבל טומאה: **קישורו שנשעה בעצין והגרייה ויצאת חוץ לעצין טהורה.** ואע"ג י' דלמך פסק המביא גג (גיטין כ"ג) אילן בלחך ונוטפו המם מרובה יעקבו זמקוס העיקר נטפה צמזמה לארץ כמר עיקרו אוליין חמם מרובה יעקבו זמקוס העיקר אכל עיקרו בעצין אין יעקב השרשים מרובה ואין הנופות ויונקות מן העצין: **אלא** המטא במותא וההטור בהרהרו. ואע"ג דבעצין נקוד אמרינן בהלכות (שבת כ"ה) ולנתי שמעון הו כמחזק לענין הכשר זרעין ומקמתא הוא הדין לענין אכל הכא ע"י מה שיואל לחון לא יהא מזה שבעצין כמחזק:
הרי אמרו המשתחוה לחצי רלעת אברה בעי רבי יירא מהו שתעשה די לחברתה. לפי שני שנקוטרתם דמנענא ליה אי היא חליה שלא השתחוה לה די להוליא טומאה או לא כלום נעשה די אוכל לאוכל אחר או לא ממה דכבולה שמעתי מוכח לאוכל נעשה די לאוכל לקמן כוליא של נבלה חלצה נעשה החלץ די לכוליא ולעיל נמי לא פליגי אלא צבמה אם נעשית די לנכר משום שהצבמה דבר גדול ואינה ראויה להיות די אכל אם היו שוין הצבמה והאבר היא די לכ"ע ועוד אמאי נקט דלעת ליכתי בשמי חמיות צער המדוקקן צעור ונטמאה אחת מהן צרק ואין לומר נמי דבדלעת מחוברת איירי והאי טמא מירי דהוא ארשור וקא מצעיא ליה אי הו די ארץ להוליא טומאה כיון שהוא מחובר דמנענא ליה גקישות שנטעה בעצין דלמתי אמאי נקט דלעת לימא המשחמה לחי אילן ונראה כשון ראשון שפירש דנקוטרתם דבעי אם נגע שרץ בחי' שהשתחוה אם נעשית די לתי' האחר הואיל ואין ראוי לקבל טומאה לר"ש דלמך אוכל שאין יכול להאכילו לאחרי שני אוכל ולא דמי לשאר דיות דהסם אין מקבלות טומאה לפי שאין ראיות לאכילה ועץ צעלמא הן אכל הכא אוכל גמור הוא אכל דבר אחר גורם לו שאין ראוי להאכילו לאחרי כדפרשית לעיל גבי צבמה בחייה מהו כ"י: **מרו**